

Ohlédnutí za letošním uplynulým 14. ročníkem festivalu „Cihelna - Vystupovat“

Začátek letošních letních prázdnin při vytrvalém a nekonečném letním vedru lákal spíše na cestu někam k vodě a do stínu nežli na hudební festival, který se konal o víkendu 28. - 29. června 2019 na Cihelně v Chlumu u Křemže.

Mě osobně coby vášnivého fandu a příznivce tohoto upřímného stylu pojetí hudby nemohlo ani takovéto rozmarné léto odradit od návštěvy v pořadí již čtrnáctého ročníku festivalu „Cihelna - Vystupovat“ (<http://www.cihelnavystupovat.cz/>). Obzvláště když se festival koná v nádherném prostředí sportovního areálu Cihelna (<http://www.cihelnachlum.cz>) poblíž neméně krásné Křemže. Pečou tady šmakózní pizzu v peci a jen pár metrů odsud je možnost koupání v místním Křemžském potoce... -> minimálně další dva důvody proč jet na konci školního roku ať už s jakýmkoli vysvědčením právě sem!

Českokrumlovským pořadatelům tohoto festivalu z Centra pro pomoc dětem a mládeži v čele s Czermym a Jirkou se letos podařilo sestavit natolik lákavý program, který do Chlumu u Křemže přilákal i jednu z mých dcer s jejím partnerem a to zejména na posledního účinkujícího, kterým byli čtyři mladí, nadějní a hlavně obrovskou energií nabití **Fall From Everest** z Prahy (<https://bandzone.cz/fallfromeverest>).

Ale to jsem to vzal z opačného konce! Jsem přesvědčený o tom, že celý uplynulý čtrnáctý ročník tohoto festivalu nebyl pouze o jednom interpretovi, o jedné kapele, o jednom hudebním stylu, ale naopak o celoroční mravenčí práci na přípravě a sestavení tak bohatého programu skládajícího se z mnoha (nejen) hudebních žánrů.

Ten páteční večer se celý nesl v duchu mého snad nejoblíbenějšího hudebního stylu, který „škatulkovači“ označují jako punk rock, rock'n'roll a hard core. Vyjmenovávat zde jednotlivá „páteční“ hudební tělesa v pořadí, ve kterém vystoupili, je asi zbytečné, ale pro pořádek:

Klauni (rock'n'roll, České Budějovice, <https://bandzone.cz/klauni>), **Talkwood** (alternativní rock, Praha, https://bandzone.cz/_109271), **Flaška Visočini** (punk, Temelín, <https://bandzone.cz/flaskavisocini>), **P.S.** (punk-schlager/ hard core, Praha, <https://bandzone.cz/ps>), **Autonoé** (hard core/ punk, České Budějovice, Sedlec a okolí, <https://bandzone.cz/autonoé>) a **Safecourse** (post hardcore/ alternativa, Třeboň, Praha, <https://bandzone.cz/safecourse>).

Nechci tady vyzdvihoval nikoho z těch šesti převážně punkových úderů, ze kterých jsem nejspíš asi neviděl a neslyšel pouze jednu, ale tu jsem si nedávno dostatečně užil v českokrumlovském Museum Czech Undergroundu. Tak snad jen pochvala pro Czermého za to, jak nám všem ten páteční večer pěkně hudebně sestavil. A nejen ten páteční večer... Sotva jsem stačil popadnout dech a už byla sobota! Czermý, díky!

V sobotu (v tom největším pařáku) jsem si udělal společný výlet se psem Marleym do nedaleké Křemže. Doufaje, že zde najdu nějakou vhodnou „občerstvovnu“ s teplým obědem v podobě polévky, guláše apod. jsem byl nakonec rád, že jsem si v jediné dostupné otevřené křemežské restauraci, kde spíš smažili než vařili, mohl dát něco teplého smaženého s bramborem a k tomu pivo Budvar. Tak to pro mě asi byl jediný černý puntík celého festivalu, na kterém ovšem pořadatelé nenesou prázdnou vinu ☐

Takže křemežští, prosím Vás do příštího roku do začátku letních prázdnin, polepšete se! Prosím ☐ Děkuji předem!

Druhý festivalový den (sobotní odpoledne) jsem tak považoval za zahájený, přestože promítání filmů ve sluncem a nepřetržitě se pečící pizzou přehřátém předsálí mě nikterak moc nelákalo. Ovšem už po půl čtvrté odpolední hodině jsem se opět dočkal hudby v příjemně vyvětraném sále. Nejprve od českokrumlovského chlapeckého tria **Votka** (= akustická kytara a zpěv Karel Smeykal, elektrická kytara Tomáš Duspiva a na basu František Čepelák?), které se v nejbližší době asi rozpadne, jak jsem se posléze od nich dozvěděl. Ale já věřím, že o těchto našich místních nadějných muzikantech stejně ještě brzy uslyšíme. Po **Votce** pak nastoupilo půvabné českokrumlovské dívčí folkové kvarteto **Sirény** s úžasnými vokály a nástrojovým aparátem ve složení kytara, violoncello, housle a akordeon/ buben.

Po **Sirénách** jsem byl nahnán do neustále se přehřívajícího předsálí (díky zdejší peci) na avizovanou cestovatelskou besedu s novinářem a cestovatelem **Tomášem Poláčkem**, který zde déle než hodinu velice poutavě vyprávěl o svých zážitcích zejména ze stopování po Africe. Navzdory vedru až k zalknutí bylo Tomášovo vyprávění tak poutavé, že na něj doufám nikdy nezapomenu.

Hned po této besedě pokračoval sobotní hudební program ve stále ještě příjemně vychlazeném sále vystoupením legendárního pražského performeru **Tomáše J. Holého**, který podle mě tady na jihu Čech nejen na Cihelně v Chlumu u Křemže ale například i v Horní Plané už zdomácněl a zatím si stále vystačí sám pouze s kytarou. Oba účinkující Tomášové stejně jako mnoho jiných dalších účinkujících na Cihelně zůstali a bavili se s ostatními návštěvníky do pozdních nočních hodin. A nejen proto považuji tento festival za vyjimečný a jedinečný...

Právě během této „sobotní“ hudební produkce jsem (možná jen v duchu) pochválil zvukaře Thomase za to, jak bravurně zvládá ozvučit hudbu tvořenou zejména akustickými nástroji. O tom nás Thomas přesvědčil nejen před a během vystoupení **Sirén** a **Tomáše J. Holého**, ale hlavně po nich, kdy úžasně nazvučil pro mě osobně zlatý hřeb sobotního večera a možná i celého letošního ročníku festivalu „Cihelna - vystupovat“. Bluesové trio vystupující pod názvem **Jamie Marshall and the Amplified Acoustic Band** (<http://www.amplifiedacousticband.com>) je pražská multižánrová hudební skupina anglického písničkáře, zpěváka a kytaristy Jamieho Marshalla obohacená o sólový vokální projev kontrabasistky Svatky Hlávkové Štěpánkové a bubeníka a hráče na cajon Martina Petráska. V přídivku na závěr svého vystoupení zahráli jen tak bez jakéhokoli Thomasova ozvučení, všem přítomným velice dobře známou píseň od Boba Dylana „Knockin' on Heaven's door“ (Klepání na nebeskou bránu). Jak Jamie Marshall několikrát zdůraznil „unplugged“. Myslím si, že právě tato píseň měla patřit a patřila Lacovi Michalíkovi, který stál u zrodu tohoto festivalu. Po celou dobu jeho trvání a existence pro mě právě Laco vždy byl ztělesněním spojení dvou slov „Cihelna“ a „Vystupovat“ a pak ještě „Červenání“, ale to už je jiná písnička. Přestože nás Laco po těžké nemoci opustil pouhé dva dny před konáním předchozího třináctého ročníku festivalu, věřím a celý víkend jsem o tom byl přesvědčen, že se na nás po celou dobu trvání tohoto festivalu shůry usmíval a stále se svým šibalským úsměvem usmívá, jak že se ten letošní čtrnáctý ročník povedl i bez jeho fyzické pomoci :-)

A to nás ještě čekalo vystoupení závěrečné „svaté trojice“. Nejprve nám zahrála **Λ (Lambda)** (<https://bandzone.cz/lambda>) z Českého Krumlova a okolí. Troufám si tvrdit, že tuto naši „místní“ kapelu znají zejména za posledních pět let fanoušci a hudební znalci nejen v Čechách, ale po celé Evropě. Rakousko, Německo, Polsko, Maďarsko, Ukrajina, Slovinsko, Chorvatsko, Itálie, Holandsko (Nizozemí) a Belgie, to je jen namátkový výběr zemí, ve kterých už tato kapela v minulosti hrála. A právě na letošní Cihelnu do Chlumu u Křemže si ji přijelo naživo poslechnout (podle mého odhadu) asi nejvíce jejich příznivců.

Předposlední olomoučtí **Greynbownes** (<https://bandzone.cz/greynbownes>) zřejmě doplatili na únavu většiny návštěvníků festivalu z nadměrného celodenního horka a také na probíhající noční hasičskou soutěž Memoriál Pavla Zimmermanna v požárním sportu na přilehlém trávníku ☐

No a na úplný závěr již zmiňovaní pražští floutci **Fall From Everest** (<https://bandzone.cz/fallfromeverest>). Kdo nevydržel a šel spát, přišel o hodně. Co říkáte, Jirko, Dášo, Michale, Zdeňku... Lepší tečku za tímto dalším ročníkem našeho oblíbeného festivalu jsme si snad ani nemohli přát.

Takže Czermy, Boudo a spol. (Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež), ještě jednou díky a neusněte na vavřínech. No a už teď začněte makat na jubilejním patnáctém ročníku!

A ty z Vás (z nás), kteří letos z jakéhokoli důvodu na Cihelnu po vysvědčení nemohli dorazit tímto vyzývám: "Přátelé dobré hudby a setkávání se, kamarádi, příští rok se bude psát rok Léta Páně 2020, takže předpokládám, že poslední červnový víkend se uvidíme v mnohem vyšším počtu na jubilejním patnáctém ročníku festivalu *Cihelna - vystupovat!*"

Díky! S úctou Váš „námořník“ a pes Marley